

PROF. DR. ROB WENHOLT

1924-2010

door Floris Cohen

Voor Rotterdammers is Rob Wentholt vooral de auteur van wat een tijd lang bekend heeft gestaan als 'de bijbel van de Dienst Stedebouw en Volkshuisvesting'.* Dit boek, *De binnenstadsbeleving en Rotterdam* verscheen in 1968. De opdracht ervoor was afkomstig van Vroom & Dreesmann te Rotterdam, en het boek is ter gelegenheid van het 75-jarig bestaan van die firma aan de stad aangeboden. Het opent met een beknopte ode aan de stad waar Wentholt werkte en al jaren woonde:

Rotterdam lijkt het vermogen te bezitten om zijn inwoners, ook zijn import-Rotterdammers, een categorie waartoe ik behoor, voor zijn taken in te zetten en te begeesteren. Aan de ene kant valt op een grote realiteitszin, het onder ogen durven zien van de problemen van de stad; aan de andere kant een bezieling, een drang om nooit bij de pakken neer te zitten, om aan de stadsproblemen te werken, om probleemgericht naar oplossingen te helpen zoeken. In de vele gesprekken die ik met Rotterdammers over de problematiek van de binnenstad heb gevoerd, bleek telkens weer het bestaan van deze vitale burgerzin [...]. Aan de ene kant heb ik mij aan de stad

gehecht, is Rotterdam voor mij een voorkeursstad geworden [...] Aan de andere kant ging mij de problematiek van de herbouwde binnenstad ter harte en moest ik mij als sociaal-psycholoog, die reeds lang aandacht heeft voor vraagstukken van de menselijke beleving van zijn ruimtelijke omgeving, wel bezinnen op de vele vragen die deze binnenstad opwerpt.

In deze inleidende passages duidt Wentholt zichzelf aan als sociaal psycholoog, en inderdaad was de leerstoel die hij aan de Erasmus Universiteit bekleedde, formeel op dat vakgebied gesitueerd. In werkelijkheid heeft hij zich nooit tot de sociale psychologie beperkt. Hij beschouwde het hele complex van de sociale wetenschappen als zijn werk- en vooral denkerrein, en hij zag het klassieke academische onderscheid tussen psychologie, sociologie en culturele antropologie als kunstmatige begrenzingsen waardoor het zicht op het geheel, de mens in al zijn aspecten, verloren gaat. Dit uitgangspunt alleen al tekent de hoogst onorthodoxe aanpak die Wentholt als wetenschapsbeoefenaar tot zijn dood toe heeft gekenmerkt. In *De binnenstadsbeleving en Rotterdam* komt het onorthodoxe van zijn benaderings-